

12 Maaneder. Hvis jeg efter at have læst den Udtalelse, som det større Mindretal har fremsat i Betænkningen, skulde have været i nogen Tvivl herom, maatte denne Tvivl i alt Fald fuldstændig forsvinde, efter at jeg har læst den Sætning, som i sidste Øjeblik kom ind i Betænkningen, og som findes i Slutningen af denne. Denne Sætning gaar ud paa, at det ikke er dette Mindretals Hensigt at berede Regeringen Vanskeligheder. Jeg synes egentlig ikke, at denne Sætning staar særlig godt til den øvrige Udtalelse, men det er en Sag for sig, jeg holder mig til den, og jeg siger, at efter at jeg har læst denne Udtalelse, er jeg tryk for Finanslovens Vedkommende. Thi det er jo givet, at hvis man ikke vil berede en Regering Vanskeligheder, bidrager man ikke til, at den ikke faar sin Finanslov, eftersom det, ikke at faa Finansloven vedtaget, er den største Vanskelighed, man overhovedet kan berede en Regering.

Det Mindretal, som har skrevet denne Udtalelse, vil altsaa ikke berede Regeringen Vanskeligheder og vil ikke, at den ikke skal have sin Finanslov, tværtimod, den maa jo være opfyldt af Ønsket om, at Regeringen kan faa denne Finanslov, for at den ikke skal komme i de største Vanskeligheder, dem, som man ikke vil berede for den. Men naar det ikke vil det, hvad vil saa egentlig dette Mindretal? Det siger det gentagne Gange i Udtalelsen, det begynder med det og slutter med det, at det ikke vil dele Ansvaret for den i dets Øjne forkastelige Finanspolitik, vi føre. Det er imidlertid en Misforstaaelse, naar de Herrer tro, at de paa den Maade kunne skyde Ansvaret fra sig, det kunne de slet ikke. De Herrer medvirke jo til denne Finanslovs Gennemførelse. Jeg ser dem alle sammen sidde paa deres Pladser, beredte paa, naar Afstemningen over Finansloven skal finde Sted, at deltage i Afstemningen og derved yde deres Bidrag til, at denne Finanslov kan blive gældende fra i Mørgen. De ville yde det paa den Maade, at de derved give de tilbageværende, dem, som stemme for Loven, og som i og for sig ikke vilde være tilstrækkelige til at føre Loven igennem, — give deres Stemmer den Vægt, som behøves, for at Loven kan vedtages. Nej, dersom de Herrer vilde have været fri for Ansvaret, skulde de være gaaet den Vej, som var den naturlige, nemlig at stemme imod Lovforslaget. De vilde ganske vist ikke have været i Stand til at forkaste det, thi jeg føler mig overbevist om, at hvis et saadant Forslag var

fremkommet, vilde man fra alle andre Sider have samlet sig imod et saadant Attentat paa Finansloven. Jeg tør næsten forudsætte, at det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) for en Gangs Skyld vilde have rejst sig op for denne Finanslov, som han jo er interesseret i saa godt som nogen og sikkert ikke vilde finde sig i blev forkastet, hvis han kunde bidrage til at forhindre dette. Nej, de vilde ikke have kunnet forkaste denne Finanslov, men de vilde have kunnet tilkendegive deres Villie dertil og friet sig fra Ansvaret for at være med til at gennemføre denne Finanslov. Situationen kunde jo være bleven ganske interessant. Jeg er ganske uvidende om, hvad den høje Regering i saa Hensende vilde have foretaget sig, men jeg kunde tænke mig, at den efter en saadan Villiestilkendegivelse fra det paagældende Mindretals Side kunde være gaaet til en Opløsning af Tinget, og var den det, var det sikkert ikke blevet det, man kalder en Fredsopløsning. Hvilket Udfald den vilde have faaet, skal jeg ikke spaa om, men man kunde jo tænke sig, at Tinget fik en saadan Skikkelse, at det ærede Mindretal blev nemmere at faa i Tale i Fremtiden.

Den Stilling, Mindretallet har taget til Finansloven, er derfor uden Betydning for Finansloven og uden Betydning for de ærede Medlemmers Stilling til Finansloven selv. De have deres Medansvar for denne Finanslov, naar den vedtages. Derimod indeholder denne Udtalelse jo en skarp Demonstration imod Regeringen. Nu vil jeg ikke sige, at det altid er uberettiget at demonstrere imod en Regering. Den skarpeste Optræden overfor en Regering er den at nægte en Finanslov, hvilket bereder de største Vanskeligheder. Men selv om man ikke vil gaa dertil, fordi man ikke anser det for hensigtsmæssigt, kan man jo meget godt demonstrere mod Regeringen ogsaa paa den Maade, som de Herrer her foreslaa. Hvis man stod overfor en Regering, der f. Eks. ved sine Ord og sine Handlinger havde stillet sig i tvetydigt Forhold til Landets Grundlov eller andre bestaaende Love, vilde jeg finde det naturligt, at man ved en saadan Demonstration tilkendegav sin Uvillie overfor denne Regering. Det var jo noget saadant, der skete i Fjor, jeg var selv med til at deltage i en Demonstration mod den daværende Regering, fordi den under Forhandlingerne her havde udtalt sig paa en saadan Maade om sit Forhold til den forud gennemførte Forsvarsordning, at jeg fandt, at en saadan